

[Bundgaard Nielsen]

Med hensyn til Det Nødvendige Seminarium er det vor opfattelse, at der ikke skal vedtages nogen lov om statsstøtte til dette, og vi er meget skeptiske med hensyn til en fortsættelse af forsøgsperioden.

Det er vort indtryk, at befolkningen kun i ringe grad kan se nødvendigheden af Det Nødvendige Seminarium. Der er en mistillid til, at formålet med dets virksomhed er i overensstemmelse med formålet og intentionerne i folkeskoleloven.

Endelig skal det også siges, at der kan sættes spørgsmålsten ved, om den faglige undervisning og eksamen i de traditionelle skolefag befinder sig på det ønskelige niveau. For det første bruges kun ca. 2 år ud af de 4 til denne undervisning samt til praktik i skolen, hvor de andre seminarier bruger 3½–4 år. For det andet er lærernes kvalifikationer efter lovforslagets bemærkninger at dømme ind imellem så dårlige, at undervisningsministeriet må beskikke andre seminarielærere som eksaminatorer med netop den begrundelse, at de faglige kvalifikationer ikke er til stede.

Selv om vi mener, at vi ikke bør uddanne flere lærere med den baggrund og slet ikke for statspenge, vil vi dog under udvalgsarbejdet gå ind i en kritisk vurdering af de rapporter, som vi forventer at få forelagt nu, hvor forsøget er ved at løbe ud, herunder også rapporten fra rigsrevisionen.

Gerda Møller (KF):

Vi i det konservative folkeparti anser det for overordentlig vigtigt, at der her i landet er mulighed for at have både frie skoler og private skoler, som giver deres elever mulighed for at få en undervisning i overensstemmelse med det livssyn og den holdning, som nu engang er deres. Mange unge har oplevet et åndeligt og kulturelt fællesskab, som har hjulpet dem til i en vanskelig alder at finde sig selv takket være et personligt engagement hos de mennesker, der havde ansvaret for skolen og undervisningen i det daglige.

Siden 1949 er mange af de frie skolers lærere uddannet på Den Frie Lærerskole i Ollerup, som har fået økonomisk støtte i henhold til en tekstanmærkning på finansloven og har fungeret tilfredsstillende under denne ordning. Det er de regler, som ministeren nu ønsker lovfæstet, fordi skolen, som ministe-

ren siger, med sine snart 30 år på bagen har dokumenteret, at der er tale om en varig læreruddannelse. Så langt, så godt, og fru Helle Degns tale her virkede da også meget beroligende. Men vi vil i den konservative folkegruppes interesse gerne have nogle stærkere garantier, så hvis vi også kan få ministerens bekræftelse på, at der ikke er noget som helst om de påstande, der verserer i øjeblikket takket være rygter om, at der skal nedskæres 10 pct. på de private skoler, og som går på, at ministeren gennem sine bespareelsesplaner agter at fjerne statens støtte til de private skolers anlægsudgifter, så vil vi da gerne gå ind i en positiv udvalgsbehandling. Sagt med andre ord: vi vil gerne have ministerens ord for, at hun ikke vil bruge bemyndigelsen i § 3 til at fravige støttereglerne på netop dette punkt.

For hvis de frie skoler ikke længere får statsstøtte til deres anlægsudgifter, vil de blive uanvendelige til undervisningsbrug – det har vi jo set med Johannesskolen nu, som er sat i en meget vanskelig situation – og så sættes der en stopper for uddannelsen af de lærere, som friskolerne bygger deres virksomhed på. Jeg beder altså om et bestemt tilslag fra ministeren.

I modsætning til Den Frie Lærerskole har uddannelsen ved Det Nødvendige Seminarium kun eksisteret i små 8 år og som en forsøgsordning. Alligevel finder ministeren, at den udbredelse, som de pædagogiske ideer, der ligger til grund for institutionen, har fået her i landet – det er ministerens egne ord – dokumenterer en betydelig levedygtighed. Herved vil vi i den konservative folkegruppes interesse gerne have lov at sætte et stort spørgsmålstegn, ikke fordi vi har noget imod eksperimenter, for de er nødvendige for at komme videre i udviklingen, og vi giver også pædagogerne ret i, at det er af betydning med en vekselvirkning mellem teori og praksis, så man kender det samfund, som man skal ud og arbejde i, men vi finder det afgørende nødvendigt, at et forsøg bearbejdes og vurderes pædagogisk, før det cementeres. Det har både den tidligere og den nuværende undervisningsminister ladet hånt om, og det skønt det både i 1972 ved forsøgets start og i 1976 ved forlængelsen af det udtrykkeligt i aktstykkerne til finansudvalget stod som en forudsætning, at der skulle ske en vurdering af uddannelsen med henblik på afgørelsen om